

[Stavad]

restskat og restskatten senere kommer til udbetaling, fordi man har indbetalt for meget, ikke får nogen forrentning. Den del af forslaget er vi enige i.

Derimod er vi ikke enige i den anden del af lovforslaget, hvor man fremrykker tidspunktet, så at alle kan indbetale restskat indtil den 1. februar, og den del vil vi advare stærkt imod. Får ministeren held til at få den bestemmelse vedtaget, fortsætter den tænkning i restskatter, som vi fik dokumenteret under behandlingen af årsopgørelsesloven her i maj måned, hvor det blev dokumenteret, at når vi ser på de meget store beløb, så er det forholdsvis få personer, nogle få tusinde, som indbetaler meget store beløb. Den skattetænkning vil fortsætte med, at man forskudsangiver for lavt, man spekulerer i, at man indtil februar måned kan indbetale rentefrit, og dermed får man en stor rentefri kredit.

Derfor synes jeg, at ministeren er ved at ødelægge det fornuftige, som oppositionen fik ind i den lovgivning, som blev vedtaget i maj måned, og jeg håber, at vi kommer til at beskæftige os så meget med den sag i udvalget, at vi får mulighed for at dokumentere, at det er en dårlig idé, det, ministeren her forsøger at gennemføre. Vi lukker op for en ny skattetænkning, som vi fik lukket for i maj måned. Socialdemokratiet er ikke tilhænger af det, derfor vil vi forsøge at få den del af lovgivningen ud.

Der er en lang række spørgsmål, der skal stilles i denne sammenhæng, for når vi ser på det arrangement, vi fik præsenteret omkring formueskatten – for nu at vende tilbage til den anden del af lovforslaget – så er spørgsmålet jo, om man i visse situationer, selv om man fjerner rentebetalingen, kan opnå en gevinst ved at indbetale et for stort beløb og derigennem spare formueskat. Hvis man indbetaler i februar måned, hvis det er sådan, at man har forskudt regnskabsår og indbetaler f.eks. i februar måned, og man får overskydende skat udbetalt i maj, så er det 3 måneder, og man sparer 2,1 pct. i formueskat. Det mener jeg er noget vi skal grave i, for det hænger også sammen med socialindkomsten, men det mener jeg alt sammen er noget vi vender tilbage til i udvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Lovforslaget, vi har til behandling, er jo en udløber af, at vi har en kildeskat, der ikke kan ramme nøjagtigt. Det kan den ikke, og det ved vi i realiteten, at sådan er det. Der må være nogle, der får overskydende skat, og nogle, der får restskat. Det har vi peget på i mange år. Det kunne være ønskværdigt, om kildeskatten var en endelig skat, som man gerne ville have den skulle være, det er den bare ikke.

Når den ikke er det, kan jeg heller ikke se, at der er noget forkert i, at man har en mulighed for at regulere den foreløbige skat, således at man kan få sit skattetilsvaret bragt så nogenlunde på plads. Derfor er der en adgang til at indbetale frivillig skat, og det har der været igennem årene.

Nu har vi en lovgivning, hvor der har vist sig at være et hul, kan man vel kalde det, eller en ting, som vi ikke synes om, og skatteministeren har da straks taget fat på at få dette hul stoppet. Jeg synes, det er rimeligt, at man siger: værsgo, indbetal bare foreløbig skat forud! Men til gengæld siger man så: vi yder ikke noget procenttillæg til denne, når den betales tilbage. Den kommer jo nu efter de gældende regler for årsopgørelsen tilbage tidligere, end den gjorde før, og som loven var blevet nu, med at man kunne indbetale ubegrænsede beløb og gøre det, ganske kort for et år gik til ende, kunne man opnå en ganske høj forrentning.

Der er en kollega af mig – ikke her i tinget, men i min egenskab af sagfører – der har viderebragt denne idé, og da den kom og man blev klar over det, så var det da givet, at man skulle se på det forhold, og det gør man med det lovforslag, der foreligger her.

Derfor kan jeg ikke tage del i hr. Stavads klynken og klagen over, hvordan forholdene er. Vi har i mange år herinde haft akkurat de samme vilkår, som hr. Stavad nu synes at kunne klage over, nemlig at det en gang imellem er således, at man ikke kan få alt at vide fra en minister, mens et lovforslag er under behandling. Der er ting, der umiddelbart ikke kan ses. Den måde, denne regel, hvor man afskaffede de 100.000 kr., kom til verden på, gjorde vel nok, at det var en rimelig ting dengang, når man i øvrigt lavede om på forholdene, men den har altså fået en følgerkning, som vi i hvert fald ønsker den ikke skal have.